

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดการขยะ ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร จังหวัดนนทบุรี ได้มีการศึกษาความเป็นมาและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการขยะ ศึกษากฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ ในภาพรวมและในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดการขยะของประเทศไทยในภาพรวมและในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการขยะของประเทศไทยในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยในบทนี้จะเป็นการนำเสนอบทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดการขยะ ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร จังหวัดนนทบุรี พบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะด้านการจัดการขยะ ตามที่ระบุในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 เมื่อกล่าวถึงการจัดการขยะของประเทศไทยในภาพรวม พบว่า มีกฎหมายแม่บท 2 ฉบับที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ซึ่งในฉบับกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่ด้านการจัดการขยะในพื้นที่ที่รับผิดชอบ และให้ท้องถิ่นนั้น ๆ ออกข้อบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการขยะในพื้นที่ด้วย

ประกอบกับมีกฎหมายลำดับรอง ได้แก่ กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. 2559 กฎกระทรวง สุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. 2560 และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. 2560 ที่ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดให้มีระบบจัดการและกำจัดมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การจัดการขยะในบริบทของประเทศไทย มีการมอบภารกิจหรือบทบาทหน้าที่ในการจัดการขยะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการในพื้นที่ของตนเองได้โดยตรง

ผ่านการออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นนั้น ๆ ดังเช่นกรณีขององค์การบริหารส่วนตำบลละหาร ที่จะต้องมีการออกข้อบัญญัติเรื่องจัดการขยะในพื้นที่เป็นของ อบต. เอง

ในทางปฏิบัติ การมีพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะดังกล่าวโดยทั้ง 2 ฉบับ มีสถานะหรือลำดับศักดิ์ทางกฎหมายที่เทียบเท่ากัน ส่งผลให้เกิดความทับซ้อนกันในเชิงอำนาจหน้าที่ของตัวบทกฎหมายเอง จึงส่งผลให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติที่ราชการส่วนท้องถิ่นจะนำมาปรับใช้เป็นแนวทางการออกข้อบัญญัติ เนื่องจากเนื้อหาของพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ มีความแตกต่างกันในหลายส่วน นอกจากนี้ การมีกฎหมายแม่บท 2 ฉบับที่เกี่ยวข้องในการจัดการขยะ ยังส่งผลให้เกิดประเด็นปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมา อาทิ การนิยามคำว่ามูลฝอยที่แตกต่างกัน การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่แตกต่างกัน และการกำหนดโทษที่แตกต่างกัน รวมถึงส่งผลต่อการตรากฎหมายลำดับรองต่าง ๆ หลายฉบับ โดยจากการศึกษากฎหมายต่างประเทศพบว่า มีกฎหมายหลักเพียงฉบับเดียวในการจัดการขยะ ดังนั้น วิธีการจัดการขยะของประเทศไทย ควรมีกฎหมายหลักหรือกฎหมายแม่บทเกี่ยวกับการจัดการขยะเพียงฉบับเดียว เพื่อเป็นแนวทางหลักในการปฏิบัติงานให้เป็นแบบแผนหรือทิศทางเดียวกันทั้งประเทศ

จากการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการขยะจากต่างประเทศ พบว่ามีกฎหมายในการจัดการขยะมีความชัดเจนตั้งแต่ระดับชาติ ดังเห็นได้จาก กรณีของประเทศญี่ปุ่น มีกฎหมาย Waste Management and Public Cleansing Act (Act No. 137 of 1970) เป็นกฎหมายหลักเกี่ยวกับการจัดการขยะ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการหลีกเลี่ยง การรีไซเคิล และการกำจัดขยะ หรือ Waste Avoidance, Recycling and Disposal Act เป็นกฎหมายหลัก สาธารณรัฐสิงคโปร์ มี Resource Sustainability Act 2019 หรือพระราชบัญญัติการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมายหลักเกี่ยวกับการจัดการขยะ และเครือรัฐออสเตรเลีย มี Waste Avoidance and Resource Recovery Act 2007 หรือพระราชบัญญัติการหลีกเลี่ยงของเสียและการกู้คืนทรัพยากร พ.ศ. 2550 ซึ่งทั้ง 4 ประเทศจะมีกฎหมายว่าด้วยการจัดการขยะในระดับชาติอย่างชัดเจน ส่งผลให้การใช้บังคับกฎหมายมีความชัดเจนตั้งแต่ระดับราชการส่วนกลางมาสู่ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือระดับปฏิบัติการด้านการจัดการขยะในพื้นที่

นอกจากนี้ เมื่อศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายการจัดการขยะของต่างประเทศ พบว่า ในแต่ละประเทศจะมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการออกกฎหมายหรือกำหนดนโยบายด้านการจัดการขยะ ดังตัวอย่างในกรณีของประเทศญี่ปุ่น ที่มีการนำแนวคิดการจัดการขยะด้วยหลัก 3Rs มาปรับใช้ในกฎหมาย The Basic Act for Establishing a Sound Material-Cycle Society สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีการนำแนวคิดลำดับขั้นของการจัดการขยะอย่างยั่งยืนและหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย มาปรับใช้ในการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการหลีกเลี่ยง การรีไซเคิล และการกำจัดขยะ

สาธารณรัฐสิงคโปร์มีการนำแนวทางการจัดการขยะว่าด้วยหลัก 3Rs และแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนมาปรับใช้ในการกำหนดแบบแผนและแนวทางการจัดการขยะ และเครือข่ายอุตสาหกรรมได้นำแนวคิดการนำกลับมาใช้ใหม่ เพื่อส่งเสริมระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนมาปรับใช้ในนโยบายการจัดการขยะ ดังนั้น การออกกฎหมายหรือนโยบายด้านการจัดการขยะของประเทศไทย จะต้องมีการเพิ่มการกำหนดเป้าหมายและทิศทางในการจัดการขยะที่ชัดเจน เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดนโยบายหรือแผนการดำเนินงานให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

นอกจากนี้ การที่ประเทศไทยมีกฎหมายแม่บทหลายฉบับ ยังส่งผลให้มีการกำหนดกฎหมายลำดับรองของฝ่ายบริหาร เพื่อกำหนดรายละเอียดของกฎหมายแม่บทและเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามกฎหมายแม่บทอีกหลายฉบับตามมา เมื่อมีกฎหมายหลายฉบับเช่นนี้แล้ว ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ออกข้อบัญญัติในการปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะหรือจัดบริการสาธารณะนี้ ต้องยึดถือกฎหมายหลายตัว เกิดความทับซ้อนกันในเชิงอำนาจหน้าที่ของตัวบทกฎหมาย เนื่องจากไม่มีกฎหมายกลางในการปฏิบัติงาน และไม่มีทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจนทั้งในระดับประเทศและระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้เกิดปัญหาสำหรับการปฏิบัติงานตามมา

จากการศึกษาการจัดการขยะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลละหารยังมีการใช้ข้อบังคับตำบล เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2540 ซึ่งไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง และประกาศกระทรวงฉบับปัจจุบัน และจากการศึกษาตัวบทกฎหมาย พบว่ายังมีประเด็นปัญหาด้านการใช้บังคับกฎหมาย เนื่องจากตัวบทกฎหมายมีการระบุให้อำนาจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงาน ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 34/4 วรรค 3 และวรรค 4 ได้ระบุให้มีคณะกรรมการกลางและคณะกรรมการจังหวัด เพื่อให้คำแนะนำและกำกับการดำเนินงานของราชการส่วนท้องถิ่น แต่กระนั้นก็ตาม ในทางปฏิบัติ ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร พบว่า ยังไม่มีการตรวจติดตาม ประเมินผล และใช้บังคับกฎหมาย เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการปรับปรุงข้อบัญญัติอย่างจริงจัง อันส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมที่ยังไม่สามารถระบุได้ว่าการดำเนินการปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวแล้วหรือไม่ ดังนั้น กฎหมายจึงเป็นเพียงแนวทางในการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยึดถือปฏิบัติ แต่ไม่ได้มีการใช้บังคับและปฏิบัติอย่างจริงจัง ซึ่งถือเป็นช่องว่างด้านการใช้บังคับกฎหมายที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดการขยะ ศึกษากรณีองค์การบริหาร ส่วนตำบลละหาร จังหวัดนนทบุรี ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะ 7 ข้อ ดังนี้

1) การตราพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการขยะ โดยตรง เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายแม่บทเกี่ยวกับการจัดการขยะ โดยเฉพาะ แต่ยังคงมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างกระจัดกระจายและทับซ้อนกันในหลายเรื่อง จึงทำให้ปัญหาการจัดการขยะยังมีมาอย่างต่อเนื่อง จึงเสนอให้มีการตราพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการขยะโดยตรง เพื่อให้การจัดการขยะมีแบบแผนและทิศทางที่ชัดเจน และเพื่อให้เกิดการจัดการและแก้ไขปัญหาในภาพรวมทั้งประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

หากไม่สามารถตราพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการขยะโดยตรงได้ จะต้องใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 เป็นหลัก เนื่องจากการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการจัดการขยะมากที่สุด กอปรกับมีการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว และต้องยกเลิกหมวด 3 ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 เพื่อไม่ให้เกิดความทับซ้อนกันของตัวบทกฎหมาย

2) การตรากฎหมายที่กำหนดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ในการกำกับดูแลเรื่องการจัดการขยะ ด้วยการจัดการขยะโดยหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นไม่สามารถทำได้โดยลำพัง ต้องอาศัยการสนับสนุนจากรัฐบาลกลาง เพื่อให้มีทิศทางการดำเนินงานเป็นแบบแผนปฏิบัติและแนวทางเดียวกัน ทั้งในเรื่องกระบวนการจัดเก็บและการขนส่ง การจัดการขยะ ตลอดจนการกำจัดขยะ ในปัจจุบันพบว่าเรื่องการจัดการขยะจะมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงต้องมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่ในการกำกับดูแลเรื่องการจัดการขยะ และให้เป็นกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้มีหน่วยงานหลักเพียงหน่วยงานเดียวในการกำกับ ควบคุม และกำหนดทิศทางการปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะและให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานสนับสนุน อันสอดคล้องกับความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

3) การตรากฎหมายที่กำหนดให้ราชการส่วนกลางมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการขยะ เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการจัดการขยะจากรัฐบาลกลาง เช่น การจัดหาพื้นที่หรือที่ดินสำหรับการกำจัดขยะ

อย่างเหมาะสม การกำหนดพื้นที่สำหรับการทิ้งขยะอย่างเหมาะสม การสนับสนุนงบประมาณในการจัดเก็บขยะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานด้านการจัดการขยะ ทั้งในกระบวนการจัดเก็บ การขนส่ง และการกำจัดได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนส่งเสริมการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีทิศทางที่ชัดเจนมากขึ้น และเพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถเก็บและขนขยะในชุมชนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

โดยให้เพิ่มความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 34/5

จากเดิม “ให้เป็นหน้าที่ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่จะเสนอแนะและช่วยเหลือราชการส่วนท้องถิ่นในการจัดทำแผนงานโครงการในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด และในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้รับการอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอความเห็นในการขอจัดตั้งงบประมาณ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี”

ให้เพิ่มข้อความเป็น “ให้เป็นหน้าที่ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่จะเสนอแนะและช่วยเหลือราชการส่วนท้องถิ่นในการจัดทำแผนงานโครงการในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และต้องสนับสนุนงบประมาณ อัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ ในการจัดการขยะอย่างทั่วถึง และในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้รับการอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอความเห็นในการขอจัดตั้งงบประมาณ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี”

4) การเพิ่มนิยามคำว่าขยะในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ซึ่งยังไม่มีนิยามคำว่า “ขยะ” ที่ชัดเจนไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนั้น ให้มีการนิยามเพิ่มเติมในมาตรา 4 คำว่า “ขยะ” หมายความว่า ขยะ ของที่ใช้แล้ว ของเสีย ของที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ สิ่งของสกปรก หรือสิ่งของอื่นใดที่ไม่ใช่ประโยชน์แล้วไม่ว่าจะอยู่ในสถานะของแข็งหรือของเหลว รวมถึงจะต้องกำหนดให้มีการจำแนกประเภทขยะไว้ในกฎหมายแม่บท โดยให้เพิ่มความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 34/3 (6) กำหนดให้ต้องมีการจำแนกประเภทขยะที่กำหนดในกฎกระทรวง

5) การตรากฎหมายกำหนดบทบาทของประชาชนและผู้ประกอบการเอกชนกฎหมายได้ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติ แต่จำเป็นต้องอาศัยบทบาทของภาคส่วนอื่น ๆ ในการจัดการขยะร่วมด้วย ดังนั้น ให้เพิ่มเติมบทบาทของประชาชนและ

ผู้ประกอบการร่วมด้วย ด้วยการเพิ่มความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 34/3 (7) กำหนดให้ประชาชนทุกครัวเรือนจะต้องดำเนินการคัดแยกขยะตามแต่ละประเภทก่อนนำมาทิ้ง และ มาตรา 34/3 (8) กำหนดให้ผู้ประกอบการภายในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ต้องทิ้งหรือลดปริมาณการผลิตขยะให้น้อยที่สุด และต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติของท้องถิ่นอย่างเคร่งครัด

6) การจัดทำแผนแม่บทโดยการนำหลัก 3Rs ประกอบกับแนวทางเศรษฐกิจแบบหมุนเวียน (Circular Economy) มาปรับใช้ เพื่อเป็นแนวทางการจัดการขยะในระดับประเทศ และเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่กำกับดูแลจะต้องจัดทำนโยบายการจัดการขยะชุมชนหรือแผนแม่บทในการจัดการขยะของประเทศ ผ่านการจัดทำมาตรการ ระเบียบ หรือแบบแผนการดำเนินงาน เพื่อวางแนวทางในการจัดการขยะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในระยะยาว ตลอดจนเป็นแนวปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีการจัดการขยะ ตั้งแต่การเก็บ การขนส่ง และการกำจัด ที่ถูกต้อง และเพื่อให้การปฏิบัติงานทั้งในภาพรวมระดับประเทศและระดับปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จากงานศึกษากฎหมายต่างประเทศ พบว่าประเทศไทยจะต้องนำแนวทางการดำเนินงานของรัฐบาลต่างประเทศด้านการจัดการขยะมาปรับใช้ อีกทั้งต้องส่งเสริมและสนับสนุนมาตรการต่าง ๆ ที่ให้ประชาชนทำการคัดแยกขยะได้อย่างถูกต้อง จัดทำมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการหรือภาคเอกชนลดปริมาณการผลิตขยะ สร้างความตระหนักรู้และการประชาสัมพันธ์ในการคัดแยกขยะและการลดปริมาณขยะให้แก่ประชาชน เพื่อให้เกิดสำนึกร่วมในการจัดการขยะที่เหมาะสม ส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งการใช้ซ้ำ ลดปริมาณ และรีไซเคิล ตลอดจนสนับสนุนการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ทั้งในเรื่องของการสนับสนุนงบประมาณ อุปกรณ์จัดเก็บขยะ ทรัพยากรต่าง ๆ และการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านแผนงาน เพื่อให้สามารถจัดเก็บและกำจัดขยะได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพและแบบแผนในทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ

7) องค์การบริหารส่วนตำบลละหารจะต้องปรับข้อบัญญัติให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 และประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. 2560

หากมีการแก้ไขกฎหมายตามข้อเสนอแนะที่ได้กล่าวไปในข้างต้น จะส่งผลให้เกิดการแก้ไขปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดการขยะ ทั้งในเรื่องการนิยามคำว่าขยะในฉวบทกฎหมาย ลดความซ้ำซ้อนของฉวบทกฎหมาย และมีกฎหมายกลางที่เป็นกฎหมายหลักในการจัดการขยะ อันส่งผลต่อแนวทางการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ทั่วประเทศเกิดแนวทางในการจัดการขยะที่เหมาะสม มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน ตลอดจนภาพรวมเรื่องการจัดการขยะของประเทศมีแนวปฏิบัติ มีระเบียบแบบแผนทิศทางที่ชัดเจน และสอดคล้องกันทั่วทั้งประเทศมากขึ้น รวมทั้งข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์การบริหารส่วนตำบลละหารถูกปรับปรุงให้สอดคล้องกับกฎหมายแม่บท อันจะนำไปสู่การอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานต่อประชาชน และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อสาธารณะ